

Владика Јоаникије на Недељу праштања: Ако опростимо ближњему своме и Бог ће нама опростити

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки и администратор Митрополије црногорско-приморске Г. Јоаникије служио је са свештенством, на Недељу праштања, 14. марта 2021. Свету Архијерејску Литургију у манастиру Ђурђеви Ступови.

Ријечима архипастирске бесједе обратио се Преосвећени Епископ Јоаникије, поучивши сабране да смо на почетку Великог и Часног поста, у Недељи праштања.

„Пост јесте важан, драгоцен спасоносан и душекористан, али да би нам тјелесни пост био од користи треба претходно да учинимо много тога како би

запостили пост како ваља. Најважније је да опростимо једни другима, да затражимо једни од других опроштај и да дамо опроштај, а то су велике ствари“, казао је Владика.

Неспоразум са ближњим, а и са даљним, је, по његовим ријечима, мука души.

„Душа се затвара према том човјеку и онда ђаво може да ради шта му је драго. Ако нам је наш ближњи нечим нанио увреду онда ђаво дође и као да нам стави лупу пред очи, па нам ону ситницу увелича и то нам се чини страшно, убојито, разорно, а није тако“, навео је Епископ Јоаникије, поучавајући да се такве ситуације разрешавају тражењем опроштаја, јер смо и ми, сигурно, у нечему погријешили, мада то ријетко увиђамо.

„Ако видимо да смо макар мало погријешили довољно је да због тога затражимо опроштај, јер наше мало се можда том човјеку учинило много, као што нам се његово мало што је погријешо према нама чини много, ужасно и опако. Све се разрешава и распршава као дим испред наших очију и не уједа нас та злоба више, када затражимо опроштај и када се измиримо. Онда се као људи не сударамо и не пролазимо једни поред других ћутке и са гњевом, него нам је мило срести нашег ближњег, размјењујемо се у добру, обогаћујући једни друге, једни другима желимо добро, ослањамо се једни на друге и то нам много значи“, рекао је Владика.

Додао је да се људи, најчешће, мимоилазе око материјалних ствари или сујете, која је такође од овог свијета.

„Данашње Јеванђеље нас учи да праштамо, ако опростимо ближњему своме и Бог ће нама опростити гријехе наше. То је исто казано у молитви Оче наш, то је исто оно како се молимо у тој молитви да нам Господ опрости дугове наше, као што и ми опраштамо ближњима својим. То је у непосредној вези. Ако опростимо ближњима својим и Бог ће нама опростити, ако не опростимо и Бог неће опростити, зато што се од нас тражи мало да би Бог учинио много. То мало је важно, то је та добра воља и расположење према ближњему, а кад Бог види то добро, онда га Он увећава својим добром и даје му велики значај“, бесједио је Његово Преосвештенство.

Господ нас учи да се не би везивали за материјалне ствари и да свој живот не би градили на сујети, и каже нам: Гдје је благо ваше, тамо је и срце ваше.

„Не сабирајте себи блага на земљи, него се богатите код Бога и Богом. Истински је богат онај човјек који има Бога у себи. Тај је задобио највеће богатство и овог и оног свијета, свих Божјих свјетова и свих вјекова.

Смјестити Бога у срце своје, јер човјек као боголико биће има ту могућност, и да се везујемо за Бога, за Његово добро, за Његово богатство, за Његову љепоту, за Његово царство, за Његову славу. Ми тражимо богатство и славу овог свијета, а то је све пролазно, трулежно и варљиво. Вара се човјек који се везује за овај свијет, треба да се везујемо за Бога Који је увијек са нама и у нама и да Његово богатство množимо у својој души и у заједници“, истакао је Преосвећени владика Јоаникије, поручивши да све то после дјелује, препорађа и тако се шири у овом свијету.

„Хришћани то добро треба да шире и за то добро да се везују, а почиње се од тога да добијемо ближњег свога као брата и као пријатеља, као онога с којим желимо да живимо и овдје и у вјечности. На тај начин Црква прави заједницу светих и онај ко се учлањује у Цркву учлањује се у ту заједницу светих и освећује се Божјом светошћу и светошћу светих“, закључио је Епископ Јоаникије.

Говорећи о Великом и Часном посту Владика је рекао да је то најстрожији пост, који захтијева да се пости строго.

„Изнад тога, захтијева се да будемо благи, милостиви, добронамјерни, да нам тјелесни пост, како нас Црква учи и опомиње, неће помоћи ако и душа не пости од зла, пакости и злопамћења. Ако тјелесни пост удружимо са духовним постом, то значи да постимо од лоших мисли, лоших намјера, лоших навика да се против њих боримо, онда ће нам, заиста, овај пост бити благословен и препородиће се и наша душа и наше тијело“, поучавао је Владика будимљанско-никшићки Јоаникије.

— Извор: Епархија будимљанско-никшићка / mitropolija.com